“தர்மம் சர,,

மே (15 .5. 2026) • கும்பகோணம் • பிரதி-21

ப்ரஹ்மஸ்ரீ குருராம கனபாடிகள் பேசுகிறார்

விவாஹம் - பிரம்மசரியமும் விவாஹமும்

பிரம்மசரியம் என்பது வேதாத்தியயனம் பண்ணுவதற்கேற்பட்ட ஒரு தீக்ஷை. அதற்குப் பூர்வாங்கமாக ஏற்பட்ட ஒரு காரியம் உபநயனம். பரிஷேசனம் ஏற்பட்டதெதற்கு ? அது போஜனத்திற்கு அங்கம். உபநயனம் பண்ணிவிட்டு வேதாத்தியயனம் பண்ணாமலிருப் பது பரிஷேசநம் பண்ணிச் சாப்பிடாமலிருப்பதைப் போன்றது.

அந்தக் காலத்தில் குருஸந்நிதானத்தில் இருக்கவேண்டும். உபநயனம் பூர்வாங்கம். அங்கம் என்றால் பிரதானம் ஒன்று வேண்டும், பிரதானத்திற்கு அங்கி என்று ஒரு பெயருண்டு. அது பிரம்மசரியம். உபநயனம் பிரம்மசரியத்துக்கு ஆரம்பம். அதன் முடிவு ஸமாவர்த்தனம். உபநயனம் முதல் ஸமாவர்த்தனம் வரையில் இருப்பது பிரம்மசரியம். ஸமாவர்த்தனம் என்றால் திரும்பிவருகிறது என்று அர்த்தம். போன இடத்திலிருந்துதான் திரும்பிவரவேண்டும். அத்தியயனத்தைப் பூர்த்தி பண்ணிவிட்டு அகத்திற்கு வருவது ஸமாவர்த்தனம். உபநயனம் என்கிற பூர்வாங்கத்திற்கும், ஸமாவர்த்தனம் என்கிற உத்தராங்கத்திற்கும் நடுவில் நான்கு விரதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவை, பிராஜாபத்யம், ஸௌம்யம், ஆக்னேயம், வைச்வதேவம் என்பவை.

வேதம் மந்திர ஸமூஹமாதலால், அதை அத்தியயனம் பண்ணுவதற்குச் சில நியமங்களோடு இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் அந்த மந்திரங்களால் பிரயோஜனம் உண்டாகும். அப்படி ஒரு சாகையை அத்யயனம் பண்ணுபவன் ச்ரோத்திரியன் என்று சொல்லப்படுவான்.எந்த மந்திரஸித்திக்கும் நியமம் அவசியம் வேண்டும். ஆத்மா கடைத்தேறுவதற்கு வேதம் இருக்கிறது அதற்கு ஒரு நியமம் வேண்டும். வேத ஸமூஹம் முழுவதற்கும் ஏற்பட்ட நிமயம் பிரம்மசரியமாகும்.

வேதத்தை நான்கு காண்டமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அவைகளை நாலு மஹரிஷிகள் பிரவர்த்தித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு காண்டத்திற்கும் தனித்தனியாக ஒரு விரதம் உண்டு. ஒரு காண்டத்தை அத்தியயனம் பண்ணுகிறவரைக்கும் அதற்கு ஏற்பட்ட விரதத்தைப் பண்ண வேண்டும். அந்த விரதத்தைப் பிரம்மசரியத்துக்கு ஏற்பட்ட ஸாமான்ய விரதத்தோடு பண்ண வேண்டும். பிராஜாபத்ய காண்டத்திற்கு ஒரு விரதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது பிராஜாபத்தியம். அப்புறம் ஸௌம்ய விரதம், பின்பு ஆக்நேய விரதம், அப்புறம் வைச்வதேவ விரதம் செய்யவேண்டும். நான்கு முடிந்த பின்பு குருவினுடைய அனுஜ்ஞையின்மேல் ஸமாவர்த்தனம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும்.

முன்பு சொன்ன நான்கு விரதங்களும் கிருஷ்ணயஜுர் வேதத்துக்கு ஏற்பட்டவை. ருக்வேதத்துக்குக் கோதான விரதம், உபநிஷத் விரதம் முதலிய நான்கு விரதங்கள் உண்டு. கோதானமென்றால் கோவின் ரோமத்தை க்ஷவரம் செய்வது. இப்படி ஒவ்வொரு வேதத்துக்கும் தனித்தனி விரதங்கள் இருக்கின்றன.

ஸமாவர்த்தனத்திற்கு ஸ்நானம் என்று ஒரு பெயர் உண்டு. அதைச் செய்து கொண்டவனுக்கு ஸ்நாதகன் என்று பெயர்.

தொடரும் .

ஸ்ரீமதி ஸௌம்யா குருராமன்

தர்மத்தின் காவல் தேவதை:
மாத்ருஸ்ரீ ராணி அகல்யாபாய் ஹோல்கர்

பாரதப் புண்ணிய பூமியில் தர்மம் நலியும்போதெல்லாம், அதைக் காக்க இறைவனால் சில உன்னத ஆன்மாக்கள் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். அந்த வரிசையில், 18-ஆம் நூற்றாண்டில் சிதைந்து போயிருந்த சனாதனப் பண்பாட்டையும், ஆலயங்களையும் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க அவதரித்தவரே இந்தூர் அரசி ராணி அகல்யாபாய் ஹோல்கர்.

ஒரு வீரப்பத்னியாக, சிறந்த நிர்வாகியாக, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு சிறந்த சிவபக்தையாக அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை இன்றும் நமக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாகும்.அகல்யாபாய் அவர்கள் மராட்டியப் பேரரசின் தளபதி மல்ஹார் ராவ் ஹோல்கரின் மருமகளும், காண்டே ராவ் ஹோல்கரின் தர்ம பத்னியும் ஆவார். மிக இளம் வயதிலேயே போர்க்களத்தில் தனது கணவரை இழந்த போதிலும், அவர் மனம் தளர்ந்துவிடவில்லை. தனது மாமனாரின் அறிவுரைப்படி, 'சதி' ஏறும் வழக்கத்தைத் தவிர்த்து, மக்களின் நலனுக்காகவும் தர்மத்தைக் காக்கவும் தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்தார். ஒரு பத்னியாக அவர் காட்டிய மனஉறுதி, சனாதனப் பெண்கள் எத்தகைய வீரம் மிக்கவர்கள் என்பதற்குச் சான்றாகும்.அந்நியப் படையெடுப்புகளால் சிதைக்கப்பட்ட புனிதத் தலங்களை மீட்டெடுத்தது அகல்யாபாய் அவர்களின் மிகச்சிறந்த சேவையாகும்

காசி விஸ்வநாதர் ஆலயம்:
இன்று நாம் தரிசிக்கும் வாரணாசி காசி விஸ்வநாதர் ஆலயத்தை 1780-ல் புனரமைத்து, சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்த பெருமை இவரையே சாரும்.

புண்ணியத் தலங்கள்:
கயை, சோமநாதபுரம், அயோத்தி, மதுரா, பூரி என ஹிமாசலம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை நூற்றுக்கணக்கான கோயில்களைப் புதுப்பித்தார்.

அன்னதானம் மற்றும் வித்வத் சபை:
வேதம் ஓதும் அந்தணர்களுக்கும், வித்வான்களுக்கும் மிகுந்த மதிப்பளித்தார். புண்ணிய நதிக்கரைகளில் படித்துறைகளையும் , வேத பாடசாலைகளையும் அமைத்து, சனாதனக் கல்வி தழைக்கச் செய்தார். காசியிலும் மற்ற இடங்களிலும் பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் வழங்க 'சத்திரங்களை' நிறுவினார்.

நிர்வாகத்தில் தர்மம்:
அகல்யாபாய் தனது ராஜ்ஜியத்தின் வருமானம் முழுவதையும் "ஸ்ரீ சங்கரரின் சொத்து" என்றே கருதினார். அவர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் 'வில்வம்' மற்றும் 'சிவலிங்கம்' பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. எந்த ஒரு கோப்பிலும் கையெழுத்திடும்போது "ஸ்ரீ சங்கர்" என்றே எழுதுவார். இது, 'தான் ஒரு கருவி மட்டுமே, இறைவன் தான் உண்மையான அரசன்' என்ற நிஷ்காம கர்ம யோகத்திற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும்.வீரம், விவேகம், பக்தி ஆகிய மூன்றின் சங்கமமாக விளங்கிய அகல்யாபாய் ஹோல்கர், ஒரு பெண்ணால் ஆன்மீகத்தையும் அரசியலையும் எவ்வாறு சமநிலையில் கொண்டு செல்ல முடியும் என்பதை உலகுக்குக் காட்டினார். சனாதன தர்மத்தின் தூண்களாக விளங்கும் ஆலயங்களையும், அந்தணர்களையும், வேத நெறிகளையும் காத்த அவரது புகழ் பாரத வரலாற்றில் சூரியனைப் போல என்றும் பிரகாசிக்கும். நாமும் அவரது அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி தர்மத்தைக் காப்போம்.

लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥

தொடரும்

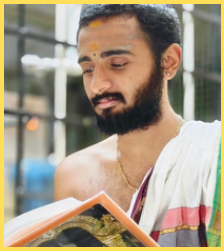

“அடிப்படை தர்மங்கள்”

வித்வான் விரூபாக்ஷ சர்மா

अजिनमेखलादण्डं भैक्षचर्यं व्रतानि च ।
यदि मध्ये निवर्तेरन् पुनः संस्कारमर्हति ॥

ஒரு பிராமண பிரம்மச்சாரி தான் கடைபிடிக்க வேண்டிய கடமைகளான மான் தோல் அணிதல், இடுப்புக் கயிறு (மௌஞ்சி) தரித்தல், தண்டம் ஏந்துதல், யாசகம் பெற்று உண்ணுதல் மற்றும் வேத விரதங்கள் ஆகியவற்றை ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் இடையில் நிறுத்திவிட்டால் (அனுசரிக்காமல் விட்டுவிட்டால்), அவர் மீண்டும் முறைப்படி மறு-உபநயனம் (புனருபனயனம்) செய்து கொண்டால் மட்டுமே அந்தத் தவற்றைச் சரி செய்ய முடியும்.

சாராம்சம்: பூணூல் அணிந்த பிறகு ஆசாரங்கள் விடுபடுவது வெறும் மறதி அல்ல, அது தகுதியை இழப்பதாகும்; அதை மீண்டும் பெறச் சம்ஸ்கார ரீதியான சுத்திகரிப்பு அவசியம்.

ஸ்ரீ சர்மா சாஸ்திரிகள்

சிக்கு பலகையின் ஆன்மீக மகத்துவம்

சக்தி சேமிப்பு:

வேத மந்திரங்களை உச்சரிக்கும் போது உடலில் அபரிமிதமான மின்-காந்த ஆற்றல் (Energy) உருவாகிறது; இந்தச் சக்தி பூமிக்குள் கடத்தப்பட்டு வீணாகாமல் தடுக்க 'சிக்கு பலகை' ஒரு மின்கடத்தாப் பொருளாக (Insulator) செயல்படுகிறது.

வேங்கடேஷ்- பூர்வமீமாம்ஸா சிரோமணி

ॐ तत्त्वसमन्वयात्

அத்வைத கதைகள்

ஓம் தத்துஸமந்வயாத்

ஒரு செழிப்பான கிராமத்தின் எல்லையில் பிரம்மாண்டமான நதி ஒன்று ஓடிக்கொண்டிருந்தது.அந்த நதியைக் காண நான்கு தேசங்களிலிருந்து நான்கு அறிஞர்கள் வந்திருந்தனர். முதல் அறிஞர் ஒரு விவசாயி; அவர் நதியைப் பார்த்து, "இது பயிர்களை வாழ வைக்கும் அமுதம்" என்றார். இரண்டாவது அறிஞர் ஒரு கவிஞர்; அவர், "இது பூமியின் இடையணி போல அழகாக ஓடும் இசை" என்றார். மூன்றாவது அறிஞர் ஒரு தத்துவவாதி; அவர், "இது நிலையற்ற வாழ்வின் ஓட்டம்" என்று வர்ணித்தார். நான்காவது அறிஞர் ஒரு தாகம் கொண்ட பயணி; அவருக்கு அது "உயிர் காக்கும் தண்ணீர்" மட்டுமே. நதியைப் பற்றிய நான்கு பேரின் விளக்கங்களும் முற்றிலும் வேறாக இருந்தன. இதனால் அவர்கள் தங்களுக்குள், "நதி என்பது இதுதான்" என்று வாதிட்டுக்கொள்ளத் தொடங்கினர். அப்போது அங்கே ஒரு ஞானி வந்து, அவர்களின் விவாதத்தை அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர் சொன்னார்: "நீங்கள் நால்வரும் பார்த்தது ஒரே நதியைத்தான், ஆனால் உங்கள் தேவையைப் பொறுத்து அதை வகைப்படுத்துகிறீர்கள்.விவசாயிக்குத் தேவை விளைச்சல், கவிஞருக்குத் தேவை அழகு, தத்துவவாதிக்குத் தேவை பாடம், பயணிக்குத் தேவை தாகம்.

.ஆனால், உங்கள் வர்ணனைகள் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக இருப்பது அந்த 'நீர்' எனும் ஒரு பொருள்தான்.வேதாந்தமும் இப்படித்தான்; வேதங்களில் பல மந்திரங்கள் பலவிதமான சடங்குகளையும் தேவதைகளையும் பற்றிப் பேசுகின்றன.

ஒரு பகுதி கர்மாவைச் சொல்கிறது, இன்னொரு பகுதி பக்தியைச் சொல்கிறது, மற்றொன்று ஞானத்தைச் சொல்கிறது.பார்ப்பதற்கு இவை முரண்பட்டது போல் தோன்றினாலும், அதன் ஆழமான நோக்கம் ஒன்றே.

“தத்து ஸமன்வயாத்" என்பது இந்த ஒருமையைக் குறிக்கிறது - அதாவது அனைத்து வழிகளும் பிரம்மத்தையே சேருகின்றன. நதியின் பெயர், வடிவம், பயன் மாறினாலும் அதன் 'தன்மை' மாறாதது போல, உண்மையும் ஒன்றே.. பல கிளைகள் கொண்ட மரம் ஒரே வேரில் நிலைத்திருப்பது போல, பல கருத்துக்களும் அந்த ஒரு பரம்பொருளில் இணைகின்றன. அந்த ஒரு மையப்புள்ளியை (சமன்வயம்) உணர்ந்தவன், வேறுபாடுகளைக் கடந்து அமைதி பெறுகிறான்.இறுதியில், தேடிய தேடல்கள் அனைத்தும் அந்தப் பெருங்கடலில் சங்கமிப்பதே வாழ்க்கையின் ரகசியம்.

“ஸம்சய நிவ்ருத்தி”
தர்ம ஷாஸ்த்ர மற்றும் ஆன்மீக தொடர்பான கேள்விகள் வரவேற்கபடுகின்றன .8838515265-என்ற வாட்சப் எண்ணிற்கு உங்கள் பெயர் ஊர் பெயருடன் அனுப்பவும்.

த்யாயாமிக்கும், ஆவாஹயாமிக்கும் என்ன வித்தியாசம் ?

1. **த்யாயாமி (ध्यायामि - Dhyāyāmi)**

பொருள்: "தியானிக்கிறேன்" (I meditate upon)

விளக்கம்: பூஜைக்குரிய தெய்வத்தின் திருவுருவத்தை (ரூபம்), ஆபரணங்கள் மற்றும் குணங்களை சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டபடி மனக்கண்ணில் காண்பது.

மந்த்ரம்: பொதுவாக ஒரு தெய்வத்தின் ஸ்லோகத்தைச் சொல்லிவிட்டு கடைசியில் " தேவதாம் த்யாயாமி" (देवतां ध्यायामि) என்று முடிப்பார்கள்.

2. **ஆவாஹயாமி (आवाहयामि - Āvāhayāmi)**

பொருள்:"அழைக்கிறேன்" அல்லது "எழுந்தருளச் செய்கிறேன்" (I invoke/invite).

விளக்கம்: எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளை, நாம் பூஜை செய்யும் பிம்பத்தில் (சிலை அல்லது படம்) எழுந்தருளுமாறு அழைப்பது.

மந்த்ரம்: "தேவதாம் ஆவாஹயாமி" (देवतां आवाहयामि) என்று கூறி மலர்களைச் சமர்ப்பிப்பார்கள்.

வருடாவருடம் போல் இந்த வருடமும் நமது பாடசாலையில் நான்குவேத பாராயணங்கள் மற்றும் வீதியுலாவுடனமும் சங்கர ஜயந்தி மஹோத்சவம் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது